

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία)
στις 2 Ιουλίου 2020 — «Sanresa» UAB κατά Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos
ministerijos

(Υπόθεση C-295/20)

(2020/C 329/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: «Sanresa» UAB

Ανααιρεσίβλητη: Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 18, παράγραφος 2, το άρθρο 56, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', το άρθρο 56, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 58, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', και το άρθρο 58, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2014/24 (!) καθώς και τα άρθρα 3 έως 6 του κανονισμού 1013/2006 (?) και οι λοιπές διατάξεις του (είτε από κοινού, είτε μεμονωμένα, αλλά χωρίς περιορισμό στις διατάξεις αυτές) να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η συγκατάθεση που χορηγείται σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, η οποία αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη μεταφορά αποβλήτων από ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε άλλο, πρέπει να χαρακτηρίζεται ως προϋπόθεση σχετική με την εκτέλεση της συμβάσεως παροχής υπηρεσιών και όχι ως προϋπόθεση σχετική με το δικαίωμα ασκήσεως δραστηριότητας;
- 2) Αν η προαναφερθείσα συγκατάθεση για τη μεταφορά αποβλήτων θεωρηθεί ότι συνιστά κριτήριο για την επιλογή του προμηθευτή (καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας), πρέπει οι αρχές της διαφάνειας και του θεμιτού ανταγωνισμού που προβλέπονται από το άρθρο 18, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2014/24, το άρθρο 58, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', και το άρθρο 58, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της ίδιας οδηγίας, καθώς και οι αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων, αγαθών και υπηρεσιών που αποτυπώνονται στο άρθρο 26, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα άρθρα 7 έως 9 του κανονισμού 1013/2006 (είτε από κοινού, είτε μεμονωμένα, αλλά χωρίς περιορισμό στις διατάξεις αυτές) να ερμηνευθούν και να εφαρμοστούν κατά τρόπον ώστε οι όροι της προκηρύξεως διαγωνισμού για τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών διαχειρίσεως αποβλήτων, ιδίως αυτοί που αφορούν τις προθεσμίες για την υποβολή των προσφορών, να πρέπει να δημιουργούν για τους ημεδαπούς και αλλοδαπούς προμηθευτές που επιθυμούν να μεταφέρουν απόβλητα διαμέσου των συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνθήκες οι οποίες καθιστούν δυνατή την άνευ περιορισμών συμμετοχή στον εν λόγω διαγωνισμό και να πρέπει να τους επιτρέπουν, μεταξύ άλλων, να προσκομίζουν την προαναφερθείσα συγκατάθεση ακόμη και αν αυτή εκδόθηκε σε ημερομηνία μεταγενέστερη της λήξης της προθεσμίας υποβολής των προσφορών;
- 3) Αν η προαναφερθείσα συγκατάθεση για τη μεταφορά αποβλήτων, σύμφωνα με το άρθρο 49 και το σημείο 17 του τμήματος Γ του παραρτήματος V της οδηγίας 2014/24 και το άρθρο 70 της ίδιας οδηγίας, θεωρηθεί ότι συνιστά προϋπόθεση που σχετίζεται με την εκτέλεση της δημόσιας σύμβασης, πρέπει να ερμηνευθούν οι αρχές για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων που προβλέπονται από το άρθρο 18 της εν λόγω οδηγίας και οι γενικές αρχές αναθέσεως των δημοσίων συμβάσεων που καθορίζονται στο άρθρο 56 της ίδιας οδηγίας υπό την έννοια ότι στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης δεν μπορεί να απορριφθεί η προσφορά που υποβάλλει ο προμηθευτής ο οποίος δεν έχει προσκομίσει την εν λόγω συγκατάθεση;
- 4) Πρέπει να ερμηνευθούν το άρθρο 18, το άρθρο 56, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', το άρθρο 58, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', και το άρθρο 58, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/24 υπό την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική νομοθεσία κατά την οποία οι αναθέτουσες αρχές έχουν το δικαίωμα να καθορίζουν εκ των προτέρων στα έγγραφα της διαδικασίας σύναψης σύμβασης τη διαδικασία αξιολογήσεως των προσφορών βάσει της οποίας το δικαίωμα των προμηθευτών προς άσκηση δραστηριότητας (καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας) θα επαληθεύεται μερικώς ή δεν θα επαληθεύεται καθόλου παρά το γεγονός ότι η ύπαρξη του συγκεκριμένου δικαιώματος λογίζεται ως αναγκαία προϋπόθεση για την εκτέλεση της δημόσιας σύμβασης και οι αναθέτουσες αρχές ενδέχεται να γνωρίζουν εκ των προτέρων ότι η ύπαρξη του δικαιώματος αυτού είναι αναγκαία;

- 5) Πρέπει το άρθρο 18 και το άρθρο 42, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2014/24, τα άρθρα 2, παράγραφος 35, 5 και 17 του κανονισμού 1013/2006, καθώς και οι λοιπές διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι στην περίπτωση διαγωνισμού για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης υπηρεσιών διαχείρισεως αποβλήτων, οι αναθέτουσες αρχές δύνανται νομίμως να αναθέτουν τις υπηρεσίες αυτές μόνον εφόσον καθορίζουν κατά τρόπο σαφή και ακριβή στα έγγραφα της διαδικασίας σύναψης σύμβασης την ποσότητα και τη σύνθεση των αποβλήτων και τους λοιπούς ουσιώδεις όρους εκτελέσεως της συμβάσεως (για παράδειγμα, τη συσκευασία των αποβλήτων);

- (¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65, και διορθωτικό ΕΕ 2016, L 135, σ. 120).
(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ 2006, L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Opatowie (Πολωνία) στις 8 Ιουλίου 2020 — Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. κατά ΚΜ

(Υπόθεση C-303/20)

(2020/C 329/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Opatowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Εναγομένη: ΚΜ

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η κύρωση για τη διοικητική παράβαση που προβλέπεται στο άρθρο 138c, παράγραφος 1, του Kodeks wykroczeń (πολωνικού κώδικα διοικητικών παραβάσεων) και αφορά τη μη τήρηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹), υποχρέωσης εκτίμησης της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή αποτελεί ορθή και επαρκή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της υποχρέωσης που υπέχουν τα κράτη μέλη από το άρθρο 23 της ίδιας οδηγίας να προβλέπουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις για τη μη τήρηση εκ μέρους των πιστωτικών φορέων της υποχρέωσης εκτίμησης της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή;

(¹) ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) στις 22 Ιουλίου 2020 — SIA «MONO» κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-326/20)

(2020/C 329/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα, εκκαλούσα και εφεσίβλητη: SIA «MONO»

Καθή, εκκαλούσα και εφεσίβλητη: Valsts ieņēmumu dienests